

Preklad: Mária Krásnohorská
Dramaturgia, úprava textu: Barbora Wallová a.h.
Scéna: Peter Janků a.h.
Kostýmy: Barbora Erniholdová a.h.
Hudba: Miriam Bayle a.h.,
Viliam Dočolomanský a.h.
Asistent réžie: Dodo Šamaj
Choreografia a réžia: Viliam Dočolomanský a. h.

Hrajú:
Claire: Eva Dočolomanská
Solange: Mária Šamajová
Milostivá pani: Marianna Mackurová
Special appearance: Juraj Smutný
Autorov úvodný text nahovoril
bán **Michal Dočolomanský.**

Svetlo: Patrik Rosina
Zvuk: Richard Mažary
Javisková technika: Ivan Hanko, Peter Kliment
Výroba: ateliéry divadla pod vedením Kataríny Mažaryovej
Dĺžka predstavenia: 70 min.

Redakčne pripravili:
Barbora Vallová, Iveta Škripková
Zodpovedná redaktorka: Iveta Škripková
Spolupracovali: Denisa Bieliková, Lívia Pysná

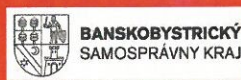
V bulletine boli použité materiály
z predchádzajúceho programu J. Genet Slúžky (r. 2002),
doplnené z internetového zdroja: www.infarma.info.

Foto: Dodo Šamaj
Grafický dizajn: Katarína Mažaryová

Divadelná sezóna: 2012/2013

Prvá premiéra: 15. 11. 2002
Obnovená premiéra: 22.12. 2012

Zriaďovateľom divadla je Banskobystrický samosprávny kraj.

Sponzori:

Lion car
DEALER PRÍJAZDY A NÁJMY

TESCO

CLIVA
kvetnárstvo

Mediálni partneri:

REGINA
Slovenský rozhlas 2

:RÁDIO DEVÍN

rádio LUMEN

BYSTRICA 24

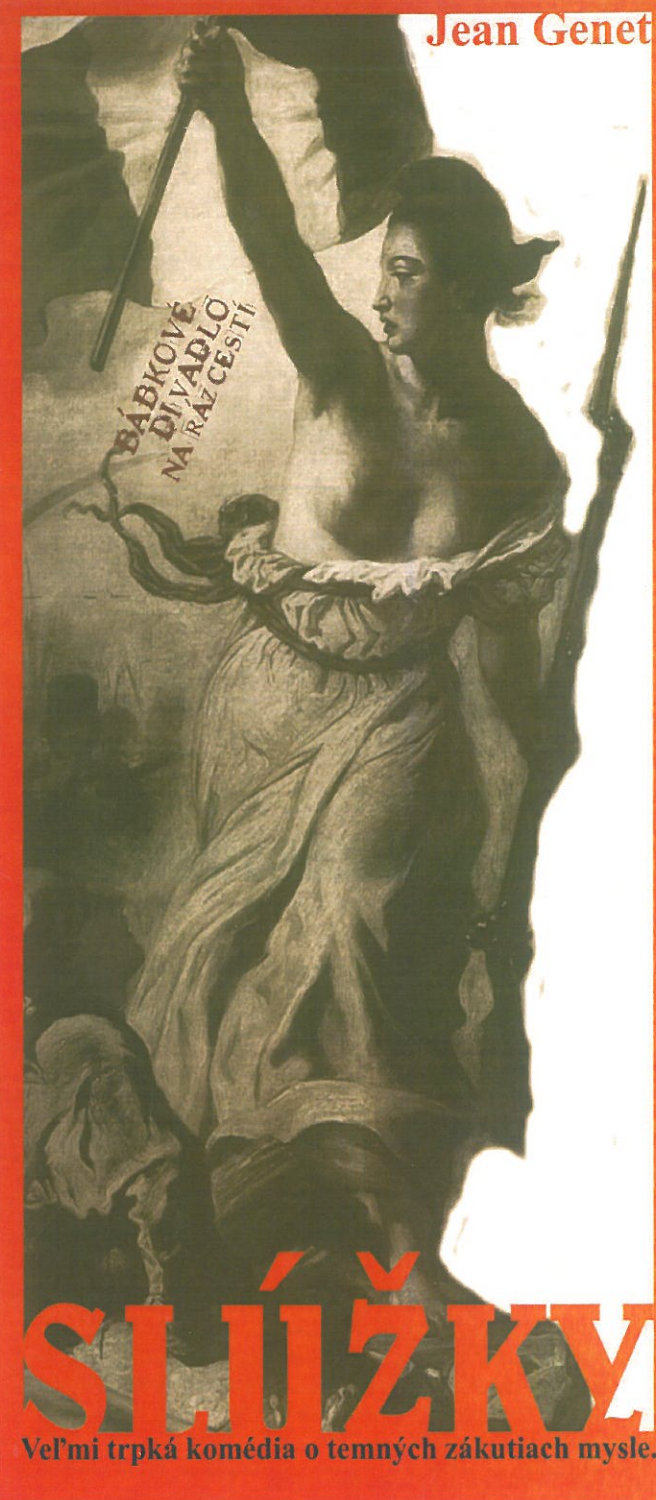
mojaBystrica.sk

kam do mesta

BYSTRICOVINY.SK

Bábkové divadlo na Rázcestí, Skuteckého14, Banská Bystrica 975 90, Slovensko
Tel.: 048/ 412 55 13, 048/412 56 23
www.bbdn.sk; bbdn@bbdn.sk

Jean Genet

Veľmi trpká komédia o temných zákutiach mysle.

O slúžkach

„Máte šťastie, že dostanete také šaty. Ja, ak také chcem, musím si ich kúpiť.“

Tri ženy, traja muži, jeden muž a dve ženy, dvaja muži a jedna žena, žena a muž, žena a žena, muž a muž - zdá sa vám to poriadne divoké? Nuž, toto sú hádam všetky kombinácie, ktoré môžu vzniknúť, keď sa režiséri snažia interpretovať Genetovu hru *Slúžky*. Svetlo sveta už uzreli všemožné verzie a výklady tohto zvláštneho textu. Niektorí v ňom hľadali obraz homosexuálneho vzťahu, pre ďalšieho sa Slúžky stali „celebráciou mystéria“ (*Jean-Marie Patte*), „jansenistickým a takmer mystickým obradom“ (*Roland Monod*), či „divokým oratóriom, delirickou a znesväčujúcou parabolou“ (*Viktor Garcia*). Netreba zabudnúť ani na „koloniálnu interpretáciu poníženia“ v inscenácii Théâtre de France z roku 1963, v ktorej hrali čierne herečky. Uvádzam tieto interpretácie z jediného dôvodu: práve ich počet a rozmanitosť dokazuje, že hra v sebe obsahuje akési tajomstvo, nerozluštiteľné a temné, ktoré neustále magickou silou priťahuje režisérov celého sveta.

Ide vlastne o modelovú situáciu: dve sestry – slúžky, ktoré nenávidia svoju paniu a zároveň sa nevedia vymaniť z jej čara, z pôvabu života, ktorý žije a ktorého sa cez ňu môžu dotýkať. Vzniká spletenina lásky a nenávisť.

Keď sa však na text pozrieme vecne, vidíme hlavne presnú štruktúru a jasný príbeh, nie fantazmagorický svet snívania, nekontrolovaných výbuchov vášní, ale normálnu detektívku, plánovania vraždy, udanie, väzenie, strach z prezradenia. Počas týchto často zvláštne, blúznivo znejúcich replík sa odohráva čosi veľmi tvrdé a vlastne jednoduché. Dve ženy sa rozhodli niekoho zabiť, či už len v hre alebo naozaj a pracujú na tom. Hra na zabitie, „návnik vraždy“ sa im vymyká z rúk a nakoniec vlastne nevedia, koho smrť by ich vykúpila.

Barbora Vallová

Banskobystrické Slúžky mali svoj veľký deň 15. 11. 2002, kedy sa konala premiéra v súčasnom hereckom obsadení a v réžii Viliama Dočolomanského. Slúžky nadviazali na úspešnú inscenáciu Malá & morská panna, ktorú ešte ako študent JAMU Brno pripravil v r. 1999 pre BDNR. Obidve inscenácie upúťali svojím divadelným jazykom a stali sa nevšedným zážitkom. 29. 6. 2006 mala inscenácia Slúžok slávnostnú derniéru. Nečakali sme, že ju obnovíme, a predsa...

Po návrate herečky Evy Dočolomanskej zo zahraničia, sme sa rozhodli znovu vyvolať Slúžky zo zabudnutia. A tak sa spolu s vami staneme svedkami oživenia hry Jeana Geneta vo výklade režiséra Viliama Dočolomanského, aby sme poodhalili tajomstvo Slúžok.

(iš)

O autorovi

Jean Genet (1910-1986)

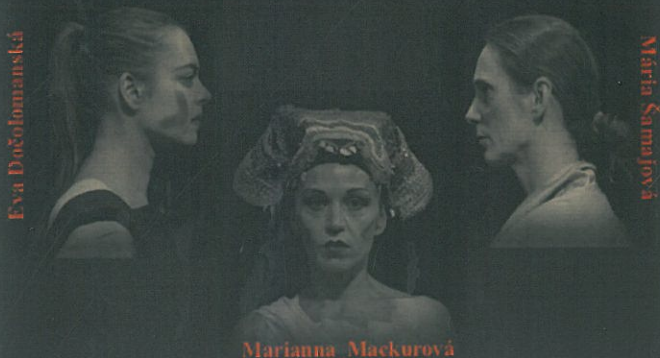
Prijal osud vyhnanca zo spoločnosti a zostal mu verný aj v dobách svojej slávy, kedy mu zrazu spoločnosť začala byť naklonená. Nezabudol, že je odložené dieťa, vychované v cudzej rodine. Veľmi skoro začal cieľavedome trhať všetky väzby, ktoré ho spájali so svetom sporiadaných ľudí a nechával sa viesť svojou odlišnosťou, hlavne svojou homosexualitou, ktorá zohrala významnú rolu na jeho ceste za slobodou. Bol zlodejom, homosexuálnym prostitútom, príslušníkom cudzineckej légie, dezertérom, štvancom a väzňom. Tieto skúsenosti inšpirovali jeho literárnu tvorbu, ktorá vyvolala na jednej strane odpor a zatracovanie a na strane druhej vášnivý obdiv.

Bol niekoľkokrát väznený a veľakrát stíhaný. V roku 1947 ho za desaťnásobnú recidívu odsúdili na doživotie na nútené práce v kolóniách. Na jeho obranu vystúpili viacerí poprední francúzski umelci a intelektuáli (hlavne Jean Cocteau, Jean-Paul Sartre a André Breton). Práve na základe ich intervencie bol omilostený.

Drámy: Slúžky (r. 1947), Balkón (r. 1956), Černosi (r. 1958) a Paravány (r. 1966).

„Či už sú obidve slúžky sväté alebo prekliate, rozhodne sú rovnako obľudné ako my všetci, nech už snívame o čomkoľvek.“

Jean Genet

Eva Dočolomanská

Mária Šumajová

Marianna Mackurová

O režisérovi

Viliam Dočolomanský – réžia, choreografia

Vyštudoval réžiu na JAMU v Brne. V súčasnosti pôsobí v Prahe. Je zakladateľom medzinárodného divadelného štúdia Farma v jeskyni. Počas štúdia spolupracoval s Idou Kelarovou v jej Medzinárodnej škole ľudského hlasu v Českej republike aj v zahraničí. Vytvoril niekoľko multikultúrnych inscenácií ako napríklad *Oz* (spolupráca s nigérijským choreografom Olu Taiwo), *Oklamaná* (s International Women 's Choir Bogoro), *Sonety temné lásky* (Farma v jeskyni – divadelní studio Praha) a iné.

Jeho inscenácie boli uvedené na medzinárodných festivaloch v Holandsku, Belgicku, Českej republike, na Slovensku, v Maďarsku atď. Okrem práce so svojim vlastným súborom, hosťuje v rôznych divadlách.

V roku 2002 obdržal cenu Trojský kúň časopisu Taneční zóna za choreografiu v inscenácii Národného divadla v Prahe *Markéta Lazarová*. Za desať rokov od hosťovania v BDNR sa Farma v jeskyni stala renomovaným pojmom a značkou moderného pohybového/fyzického divadla.

Režisér získal viacero zahraničných a domácich ocenení, z nich vyberáme: Hlavnú cenu Alfréda Radoka za inscenáciu *Sclavi/Emigrantova pieseň* (r. 2006), Cenu Veljka Maričića za najlepšie predstavenie, *Čekárna* (r. 2008, Chorvátsko), The Grand Prix Golden Laurel Wreath Award, *Sclavi/Emigrantova pieseň* (r. 2008, Sarajevo, Bosna), Európske ocenenie Winner of the XII Europe Prize Theatrical Realities (r. 2011).